

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: K. D., narozená dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 19. 4. 2022 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 63 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 19. 4. 2022 žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb totiž žalovaná dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 45 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, podle nichž její zdravotní stav

odpovídá invaliditě vyššího stupně. Námitky žalobkyně žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl B (Osteopatie a chondropatie), položku 2b (Komplexní regionální bolestivý syndrom; Algodystrofický syndrom, Morbus Sudeck, syndrom rameno-ruka; středně těžká porucha) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozmezí 25-35 %. Lékař žalované zvolil horní hodnotu daného rozmezí na základě doložených lékařských zpráv a charakteru postižení žalobkyně. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 citované vyhlášky podle něj (na rozdíl od lékaře okresní správy) nemění.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla následující: napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, protože nebyl správně posouzen její zdravotní stav. Nebylo také přihlédnuto k tomu, že jí zdravotní stav nejen při výkonu výdělečné činnosti, ale i při běžných aktivitách působí vážné obtíže. Se závěry posudkových lékařů nesouhlasí, protože její zdravotní stav je závažnější, než je uvedeno v posudcích lékařů. Onemocnění po úrazu pravé ruky v předloktí, kdy došlo k poranění šlach extenzorů u 2. a 4. prstu s rozvojem Sudeckova syndromu - algodystrofie a osteoporózy, kdy žalobkynin zdravotní stav ovlivňuje nejen výkon výdělečné činnosti, ale zejména výkon běžných domácích aktivit, včetně péče o kojence. Od doby úrazu a léčení do současné doby žalobkyně nenalezla zaměstnání, byla vedena na Úřadu práce, kdy ani tento jí nebyl schopen najít vhodné zaměstnání. Její obtíže se zhoršují a není schopna vykonávat běžnou činnost, která souvisí s používáním obou horních končetin. V jejím případě se jedná o dlouhodobě nepříznivý stav pravé (dominantní ruky) s minimální hybností, kde se vytvořil regionální bolestivý syndrom spojený s brněním, mravenčením, sníženou citlivostí a mobilitou. Kvůli tomu, že může používat jen levou ruku, má stupňující se problémy s karpály levé ruky, kdy jí podle lékařů hrozí Sudeckův syndrom i na levé ruce. Prozatím byl potvrzen vyšetřením EMG verifikovaný syndrom karpálního tunelu středně těžkého stupně. Dlouhodobě je žalobkyně odkázána na léky proti bolesti a značnou pomoc okolí v běžných domácích činnostech. Od doby úrazu a zatížení levé ruky trpí bolestmi zad, esovitou skoliózou atd. Její stav je i přes veškerou snahu a možnosti lékařů neměnný. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a byl posouzen nesprávně žalobkynin zdravotní stav. Posudkoví lékaři měli vyhodnotit zdravotní stav žalobkyně vyšší mírou poklesu, a to minimálně 50 procenty.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala dosavadní správní, resp. posudkové řízení ve věci. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona

o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 50 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala těžkou poruchu s neschopností běžného zatížení podle kapitoly XIII, oddílu B, položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila v celkové hodnotě 50 %. Této hodnoty posudková komise dosáhla upřednostněním horní hranice procentního rozmezí daného citovanou vyhláškou, a to pro onemocnění též druhé horní končetiny a povolání servírky Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 18. 11. 2019, tzn. den chirurgického vyšetření. Invalidita vznikla v souvislosti s úrazem ze dne 7. 9. 2018. Platnost vzhledem k věku žalobkyně stanovena do dne 31. 10. 2025
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně srozumitelně zdůvodněného závěru o schopnosti výdělečné činnosti žalobkyně pouze za ulehčených podmínek s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí snižujícímu žalobkyni výši invalidního důchodu.

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita druhého stupně žalobkyně vznikla ke dni 18. 11. 2019 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 63 Kč za prokazatelně využitě poštovní služby žalobkyní v průběhu soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 7. listopadu 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně